GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Eleccions basques: "Aquesta nit ja l'he viscut".

Opinió | 03/03/2009 | 10:49

Que ningú interpreti ni un bri d'intent de treure legitimitat als resultats. Les sentències s'acaten.

La nit electoral de l'1 de març la vaig viure a la seu central del PNB a Bilbao, a Sabin Etxea, al costat de la direcció del partit, encapçalada pel president del PNB, Iñigo Urkullo i pel lehendakari Juan José Ibarretxe. Van ser quatre hores de molta adrenalina. Tornant a l'hotel, sota una fina pluja molt basca, després de totes les emocions, vaig pensar: "Aquesta nit electoral ja l'he viscut. És molt semblant a la que varem viure a CiU en les eleccions de la tardor del 2003. Varem guanyar després d'un gran esforç de remuntada i ens en varem anar a dormir a la mosca darrera l'orella de si després de guanyar les eleccions podíem ser desallotjats per una coalició del que després va ser i és el tripartit".

Aquesta victòria amb l'ai al cor ja l'he viscut, pensava, mentre els amics de tants anys del PNB celebraven els seus 396.557 vots, un 38'56% dels vots, i els seus 30 escons, millorant el resultat de fa quatre anys ara sense anar en coalició amb Eusko Alkartasuna. Pensava que ja havia viscut les frases d'incredulitat de: "no s'atreviran a sumar PSOE-PP-UPyD quan nosaltres hem guanyat per sis escons de diferència als socialistes". Pensava en la nit basca que això ja ho havia sentit i que sí, que s'havien atrevit. A les deu i poc de la nit el Diputat General de Biscaia José Luís Bilbao i el meu amic i diputat a Corts Aitor Esteban estaven mirant l'edició digital de "El Correo español" a la cerca d'alguna declaració nova que dones pistes de per on podia anar les coalicions postelectorals quan els vaig proposar que deixéssim aquella pàgina per visitar l'edició digital del diari "El País". Les intencions eren evidents, un aroma de "bloc constitucional" es respirava en les notícies i en l'explícita columna nocturna de Fernando Garea: "PSE-PSOE-PP i UPyD sumen i la seva obligació és desbancar el PNB del poder". Vaig anar a dormir unes poques hores convençut que Patxi López era a tocar de Ajuria Enea i que el PNB només pot moure aquest estat de les coses per l'aritmètica parlamentària del Congrés dels Diputats – un pas del PNB a l'oposició complica molt el resta de la legislatura al president Zapatero. Només si Zapatero ho frena, per pur interès de salvar la seva pell, López no serà lehendakari. I José Blanco havia comparegut a la televisió feia una estona donant "mans lliures als socialistes bascos per fer els pactes que vulguin". Sí, em sembla possible, encara avui. Em vaig acomiadar d'Urkullo amb un modest consell: "avui a la nit comença a moure fitxa, no ho deixis per demà al matí. No et fiïs gens. I fes sentir tots els tentacles que puguis de l'anomenada societat civil a favor d'un govern encapçalat pel PNB". Són algunes lliçons del que nosaltres varem viure el 2003 i el 2006. Amb Zapatero el pas del PNB a l'oposició és possible. Treure els nacionalistes del poder amb "blocs constitucionalistes" o amb tripartits inaugurats per un partit independentista: la pretensió que José Maria Aznar va proclamar alt i de cara, el maquiavelisme del president socialista ho pot dur a la pràctica amb un somriure carregat sempre de pur càlcul. Alguns diuen que perquè fins i tot n'havia parlat en les seves converses més recòndites en aquells mesos de treva.

Alguns apunts de les eleccions de l'1 de març:

- Que ningú interpreti ni un bri d'intent de treure legitimitat als resultats. Les sentències s'acaten. Però fa quatre anys decisions jurídico-polítiques van permetre la presència del món de l'antiga Batasuna al parlament basc. Era part del camí cap a la negociació amb ETA. Aquests 100.000

vots de la societat basca es van convertir en 9 diputats. El vot nul no ha tingut representació. L'expressió parlamentària de bona part d'aquests 100.00 electors hauria donat una correlació de forces que faria que avui el PNB optaria a la presidència del govern sense vacil·lacions. Una decisió judicial de fa un mes ha marcat decisivament la formació del parlament basc. Punt essencial.

- El sistema electoral basc atorga 25 diputats a cada un dels tres territoris. Tothom sap que Biscaia triplica Àlaba i que Guipúscoa duplica Àlaba en nombre d'habitants. Però ningú qüestiona el sistema, els nacionalistes bascos els primers. La ciutat de Vitòria, ella sola, pesa en l'elecció de uns 18 diputats dels 25 d'Àlaba. Uns sistema de major proporcionalitat – com el del parlament espanyol o el català- hauria donat una victòria més nítida al PNB, que ha tret un 41'8% dels vots a Biscaia.

- Aralar ha recollit una part del vot de l'antiga Batasuna. Aquesta és una bona notícia en el camí cap a les institucions i l'opció per la via política d'una part del món de l'entorn d'ETA.

- Quantes corts d'ànimes canten avui les bondats de l'alternança política! El PSE va apostar per guanyar amb la idea d'un pacte PSE-PP però per després potser intentar fer suma amb EA, EB i potser Aralar. Però els socis petits s'han fos i només queda l'alternativa que els socialistes i el PP pactin per apartar el PNB. Aquí és quan la "cultura de l'alternança" es converteix en voluntat d'arraconar el nacionalisme democràtic que ha guanyat netament. I això, de retruc, toca a tots els partits nacionalistes que hi ha a l'Estat. Aquesta és un cruïlla davant la qual el PSOE enviarà un missatge del que ens en sentirem al·ludits tots els partits nacionalistes. Tots potser menys ERC instal·lada en la teoria de redimir el PSC cap a posicions independentistes en el tripartit de l'escalforeta oficial. Ja es veu que el PSOE tant val per pactar amb independentistes com amb el Partit Popular. Si això fos així, l'eslògan "Si tu no hi vas, ells tornen" quedaria arxivat. L'argumentari del PSC dels últims anys d'associar CiU amb PP pels acords d'investidura del 1996 –fa 13 anys!- seria replicat pels acords del "bloc constitucional".

Varem fer bé d'anar la nit de diumenge amb la meva dona Mireia a fer costat als amics del PNB a Bilbao. Per viure una nit semblant a la que ja havíem conegut. Per viure en primera línea un joc polític que marcarà també el camp polític espanyol dels propers anys i per pensar en la forma de relació dels nacionalistes amb els socialistes i els seus entorns. Mai hem pensat que Euskadi sigui un mirall per Catalunya. Som dues realitats diferents, ambdues amb el nostre camí. I a vegades els nostres interessos tornaran a xocar en la política espanyola. Però sempre hem tingut una gran simpatia per persones concretes d'un partit que, com nosaltres, han intentat fer coses grans i positives, fer un país des de l'excel·lència i l'exigència personal. Per això la nostra simpatia sempre estarà amb els nostres amics. Per això sempre recordarem l'1 de març de 2009 a Bilbao.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/11794-eleccions-basques-aquesta-nit-ja-lhe-viscut.htm